

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

33. izredna seja
(14. februar 2008)

DR. ANDREJ BAJUK: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Prav lep pozdrav vsem.

Rad bi najprej začel in se resnično zahvalil za to priložnost, ki jo imamo danes, da gremo ne samo v tem Državnem zboru, pa tudi pred širšo slovensko javnost z neko, to kar upam, ne glede na to, kar sem že do sedaj slišal bo neka konstruktivna razprava, kaj se dejansko dogaja v našem gospodarstvu in naši družbi, in ki je povezano s tem, kar nas seveda vse skrbi - in to je povečanje inflacije v zadnjih 6-ih, 7-ih mesecih.

Najprej bi se osebno osredotočil, kar se tiče celotnega makroekonomskega ozadja, s posebnim poudarkom v letu 2007 in to sicer na takšen način, da pogledamo kaj se je dejansko odvijalo, ali resnično obstajajo takšna ključna, bi rekel, osnovna neravnovesja v našem, z makroekonomskega vidika. Potem bomo tudi razložili oceno kakšni so vzroki za dvig inflacije, ki so bili ponudbeni šoki na področju cen hrane in naftnih derivatov v letu 2007, in način kako se je ta inflacija prelila v gospodarstvo zaradi strukture trga in tudi zaradi inflacijskih pričakovanj in inflacijskih gibanj. Tukaj bi opozoril na eno zelo pomembno dimenzijo problematike in to so pričakovanja. Prva predstavitev ali pa prvi, ki je predstavil stališče predlagateljev te razprave danes je omenil neko izjavo, ki sem jo dal meseca julija, o kateri pa sem izrazil predvsem zaskrbljenost v načinu kako se je začelo o tej stvari razpravljati v naši družbi, ker že takrat se je začelo podpihovati in predstavljati situacijo. Ker, če gledate podatke maja in junija še niso bili takšni, in od tam naprej se je to samo še stopnjevalo. In mislim, da ena od ključnih zaključkov te naše razprave je morala ravno ta biti, da streznimo razpravo, da gremo res gledati in se osredotočimo na podatke, ne pa na pavšalne ocene oziroma želje tistih, ki bi radi videli, da bi ta zadeva bila predstavljena in doživeta kot Slovenija stoji na pragu katastrofe. Še zdaleč ni tako. Dejstvo je, in tukaj je dober graf, ki ga lahko pogledate kaj se nam dogaja. Gospodarska rast v Republiki Sloveniji je letos sicer napovedana, mislim, da na podlagi, ja jesenske napovedi Umarja, 5,8%, dejansko Evropska komisija, ki je bila tukaj meseca oktobra in pregledala vse podatke, kar smo jih imeli na razpolago, napovedujejo 6%. Danes bo Evrostat objavil določene podatke, in upamo, da se bo to tudi potrdilo. Sicer iz zornega kota in na podlagi podatkov s katerimi razpolaga Ministrstvo za finance, ki pa ni zadolžen da dela takšne ocene, smo prepričani, da bo gospodarska rast v letu 2007 višja od tako imenovane, zadnje napoved Umarja 5,8% in da se bo bližala, veliko zbližala, če ne nekoliko preseгла 6,3. To pa zaradi enostavnega razloga - ker v kvartalnih, če gledate kaj se je dogajalo v letu 2007, v prvem kvartalu je bila gospodarska rast 7,2%, potem v drugem pada na 6%, potem pa na 6,3 v tretjem. Torej ni velikih znakov da bi lahko šlo bistveno drugače. Čeprav se nekoliko umirja in zato pričakujemo da bo 6%. In tukaj je tam zelo jasno. Ali imamo tukaj, ali smo res priča nekih ne vem kakšnih globokih neravnovesij?

Najprej bi rad opozoril kaj se dogaja z investicijami. To je ta plava črta tam, najvišja. Investicije so se od prvega kvartala 2006 do zadnjega podatka s katerim razpolagamo in to je do konca septembra 2007 močno povečala in ne samo, kot bi radi nekateri prikazali, samo v gradbeništvu. Gradbeništvo se tako ali tako ... Je treba razlikovati kaj je podatek za zasebniki kaj investirajo in kaj pa investira dejansko država. In pa seveda močne investicije kar se tiče neopredmetenih osnovnih sredstev.

Potem druga zelo pomembna stran so pa naslednji dve krivulji in to kaj se dogaja z izvozom in kaj se dogaja z uvozom. Če gledate izvoz in to je zadnji podatek Statističnega urada Republike Slovenije je v izvoz v letu 2007, naj bi se povečal za okoli 16% nad tem kaj se je dogajalo v letu 2006. To samo po sebi, če bi to bilo nekje drugod, ali pa ... Jaz se spomnim v preteklosti ko so razni, tako imenovani azijski tigri kazali takšno gospodarsko rast in pa takšno povečanje v izvozu, je cel svet občudoval in ploskal. Tukaj pa slišimo znotraj Slovenije, samo znotraj Slovenije in iz določenih krogov kakšna svarila, da Slovenija resnično propada. Ko pa dejansko povečuje svoj izvoz. In to je najmočnejši vir naše gospodarske rasti. Ki pa seveda ne bi bil mogoč, če ne bi bila prisotna tudi visoka konkurenčnost našega delovanja, pa ne rečem zdaj Vlade, celotnega gospodarstva in o tem še nekaj malo več.

Druga pomembna stvar, ki je na tem grafu pa je kaj se dogaja s potrošnjo. Kdo, ali je to izraz neke povečevanje potrošnje. Če gledate zadnji dve leti in do podatkov do konca septembra, kot sem že rekel, do konca septembra 2007 je tako potrošnja gospodinjstev dejansko pod nivojem gospodarske rasti. To ni vzrok za, nemogoči vzrok da bi to bil vir inflacije. Večji realni dohodki se niso preusmerili v večjo potrošnjo, .../Nerazumljivo./... v večjo varčevanje. Po drugi strani je pa potrošnja države. Če gledate pa potrošnja države je pa tudi pod tem nivojem. Daleč pod nivojem gospodarske rasti in tako imenovana potrošnja, tako kot jo pač strokovnjaki, ki delajo nacionalne račune, označijo, je zelo nizka 2,5%. In je prispevek te potrošnje, gospodarske rasti pa ni večje kot 0,3%. Govori se tudi, torej visoka rast BDP-ja se ni prenesla v visoko rast plač. To je pa tudi zelo pomembna stvar. Zelo pomemben podatek, ker je in to je dejstvo pri nas in o tem je treba še tako ponovno pohvaliti, kaj je slovenska družba na podlagi socialnega partnerstva dejansko dosegla v zadnjih treh letih in to je sporazum, kako naj bi se plače odvijale ali pa spreminjale v tem obdobju. Jaz mislim, da je to zelo pomemben podatek, za katerega se v tem Državnem zboru moramo še kako zavedati, ko o teh stvareh razpravljamo in govorimo, dejansko so plače v Republiki Sloveniji se povišale nižje kot produktivnost in takšna, bi rekel, predstavitev mnenje in pa tudi, ki potem gredo izven naših meja in se neodgovorno ponavljajo je popolnoma izven vsake, bi rekel, mere zdrave pameti, ker očitno ne sovpadajo s podatki, s katerimi vsi razpolagamo in vemo. Rast plač v Sloveniji je bila pod produktivnostjo. V javnem sektorju v določenih letih za 2,5% nižja, za 2,5% točk nižja od produktivnosti, v zasebnem sektorju pa prav tako. To je jasno tudi pokazano na tem grafu. Temna črta je, kako so sukale bruto domače plače in je jasno, da je produktivnost, da so se tako v javnem sektorju, kot v zasebnem sektorju plače zviševale pod produktivnostjo. Tukaj bi rad omenil, kaj pomeni, če se doma razpravlja pavšalno in pa brezsmiselno prej s podlage na podatkih o določenih stvareh. V slovenskih medijih je bila zelo odmevna izjava člana uprave Evropske centralne banke na predavanju na Dunaju 20. novembra 2007, ki je ponavljal stvari, ki jih je bral, kaj se v Sloveniji dogaja in sicer, kaj tukaj mi sami izvažamo, kot podoba naše realnosti. In ta gospod je med drugim zatrdil popolnoma neodgovorno, .../Nerazumljivo./... je popolnoma neodgovorno zatrdil, da v Sloveniji se plače, da je plačna politika neodgovorna in da povišujemo plače nad produktivnostjo. Osebno sem z vodstvom Evropske centralne banke o tej stvari razpravljaj, to ni njihovo stališče, ampak je bilo pa pač en pojav, kaj se zgodi, kako odmevajo določeni govori, neodgovorni govori ali pa neodgovorno pisanje o naši realnosti, če ni na podlagi podatkov resne razprave in bi rekel minimalne politične kulture.

Kaj se pa zdaj dogaja? V razpravah in pogajanjih med socialnimi partnerji predvsem na področju javnega sektorja so sindikati in Vlada prišla do nekega sporazuma

in plačna politika, ki je v javnem sektorju močno zaostajala nad produktivnostjo se bo povečala, seveda se bo spremenila, ker vsi vemo in se zavedamo, da je takšna plačna

politika nevzdržna in da dolgoročno ne bi smela obstati tako kot je v zadnjih treh letih, a vendar je prevladal drugačen čut, bi rekel, konstruktivni čut na obeh straneh in mi bomo dosegli to, za kar sem se vedno zavzemal in priporočal, da potrebujemo tako imenovani mehek pristanek v neko normalnost potem, ko smo takšne spremembe kot družba, ne kot vlada, že dosegli. Torej, kar se tiče plačne politike v javnem sektorju ne bo presegla produktivnosti in izjave, kot smo jih danes ponovno slišali, če ne bo tako bo pa potem kar na enkrat se nam zgodila neka katastrofa ala Portugalska, so neodgovorne, niso v skladu z realnostjo. Prosim vse tiste, ki danes ponavljate takšne stvari, preberite si časopisje kakšen je sporazum med Vlado in sindikati javnega sektorja in boste videli, da je popolnoma drugačno vzdušje prevladalo kot pa včasih, skuša ustvariti v tem Državnem zboru iz strani predstavnikov opozicije. Kar se tiče pa zasebnega sektorja, pogajanje se še nadaljujejo in je prav, da se nadaljujejo. In prepričan sem, da tudi na tem področju bo prevladala zdrava pamet in da bomo tudi kar se tiče zasebnega sektorja dosegli takšen sporazum o dvigu plač, ki bo v skladu s tem kar Slovenija danes lahko doseže in kar pa tudi naša družba potrebuje in to je nek mehki pristanek, da se bomo odstranili od tega, da bomo vedno imeli rast plač pod produktivnostjo, da se bomo približali temu kar v neki normalni družbi lahko vsi pričakujemo, legitimno pričakujemo in tudi Vlada pričakuje, da bo. No, torej gospodinjstva ne zapravljajo več, država ne zapravlja več, kaj pa te, bi rekel, to, ki je še tudi področje na katerega lahko Vlada vpliva in to je reguliranje cene. No, pogledjmo si kaj se je dogajalo pri reguliranih cenah od leta 2001 naprej. Tukaj imate tudi podatek, očitno, če gledate inflacijo v vsem tem obdobju se je spreminjala, gre gor in dol, to je normalno, regulirane cene so rasle višje, od leta, predvsem pa v letu 2006 dalje so pa regulirane cene bile pod strogim nadzorom in so se zviševale manj kot pa celotna rast inflacije. Tu je jasno iz podatkov. Torej, če ima kdo kakšne drugačne podatke, prosim, da jih prinese na mizo, ne pa da jih neodgovorno vključuje v svoje govore. No, res pa je, da v zadnjih treh mesecih so se pa določene regulirane cene povišale in povišale so se in tukaj je tudi vzrok za druge posledice, ki jih bom omenil tudi kasneje, gre pa za posebne situacije, v katerih se je v preteklosti držala prehuda politika in je treba pač realnost vključiti na nek razumen način.

Torej, kaj pa s tem drugim argumentom? Da v kolikor bo Slovenija imela takšno inflacijo nam grozi izguba konkurenčnosti. Seveda to drži. Če bi mi v prihodnjih petih letih stalno se sprijaznili z dejstvom, da bo naša inflacija takšna kakršna je, potem bi lahko o tem govorili. Ali lahko govorimo že sedaj o izgubi konkurenčnosti? Ali so upravičeni argumenti, ki jih slišimo, kaj se nam dogaja kar se tiče konkurence slovenskega gospodarstva? Spoštovane gospe in gospodje, pogledjmo si podatke. Sem že omenil koliko se je povišal izvoz. Sedaj pa še en podatek, ki ga lahko verificirate v zadnjem ogledalu Urada za makroekonomske analize in razvoj, grafa sicer ni, je pa jasno tudi tam vse to obrazloženo. Konkurenčnost slovenskega gospodarstva v letu 2007 se je izboljšala. Ali res? Kako pa to, da se je izboljšala? Ja, če gledate realni efektivni tečaj je Slovenija za Nemčijo del štirih držav evroobmočja, ki so svojo konkurenčnost povečale, in sicer kar za 2%. Zakaj? Če izračunate efektivni tečaj in uporabite deflator stroške plač na enoto proizvoda predelovalne industrije je to ta podatek. Kaj dejansko se je dogajalo? Prosim, pogledjte si podatke, preverite kaj se dogaja in boste videli, da smo daleč od tega. Da pa smo lahko ponosni kaj se dogaja v naši družbi. Torej, smo povečali konkurenčnost, ne pa da smo jo zmanjšali.

Še nekaj o javnih financah. Danes smo ponovno slišali neutemeljen argument, da je Analitični raziskovalni center Banke Slovenije novembra 2006 napovedal inflacijo in velike težave. Poleg pavšalne ocene, ampak v to se ne bom spuščal, naj bi to bil velik vzrok ne vem kakšnih sprememb. Pogledjmo si dejstva. Tisti dokument je bil označen kot strogo zaupen in zato nismo mogli tudi z njim javno nastopati. Potem, ko se je razprava o tem dokumentu razširila v medijski prostor je Banka Slovenije ga objavila, in sicer za 14

dni na svojih spletnih straneh, takrat je bil na razpolago, ni več pisalo strogo zaupno, ampak delovno gradivo. Kaj pa je bilo v tem delovnem gradivu? Analitični raziskovalni center Banke Slovenije ni napovedoval nobene inflacije. Besede inflacija sploh ni omenjena. tisti, ki imate toliko za povedati o teh zadevah prosim, preberite stvari preden takšne izjave dajete. Dejstvo je, da Analitični razvojni center naredil študijo in napovedal padec v prihodkih in seveda povečal tudi odhodke. Kaj pa je napovedal, ne Banka Slovenije, tisti oddelek Banke Slovenije, ki je to objavil? Da bo primanjkljaj v Republiki Sloveniji za leta 2007 2%, 2% BDP-ja. Kaj pa je realnost? Imamo presežek o ESA 95, namesto 2% točki BDP-ja kot se je takrat napovedovalo in ki je potem krožilo po celem svetu, dejansko v letu 2007 bo zaključila kot račun dokazov in to so ocene služb Ministrstva za finance, da je primanjkljaj ... Ne samo da je bil odpravljen, da je bil znižan. Primanjkljaj se je spremenil v presežek. Kaj pa so nam napovedovali za leto 2008? Še večji primanjkljaj. Seveda katastrofalna podoba. To je v tistem dokumentu. To lahko preberete. Dejstva so pa drugačna. Podatki so drugačni. Seveda zdaj se pojavljajo pa dvomi. Kaj pa če Ministrstvo za finance nam daje napačne podatke? In z veseljem se to ponavlja. Tu vam pa jaz kot odgovoren, trenutno odgovoren za Ministrstvo za javne finance vam pa lahko še enkrat zagotovim. Strokovne službe Ministrstva za finance so izredno profesionalne. Kaj takšnega ne bi nikdar naredili. Kaj takega pa tudi jaz osebno ne bi sprejel.

Pa pogledjmo si kaj se je dogajalo tukaj. Treba je ponoviti. Še in še. Ker zglada da to ne gre. Ne pride nekam, v meso in kri kakšna je situacija v javnih financah Republike Slovenije. In da je resnično, javno finančna politika te Vlade je bila očitno proticiklična. V letu 2000 je bil celotni primanjkljaj javnih financ v celoti zelo velik, 3,8% BDP-ja. Naslednje leto, 2001 se je povečal na 4% BDP-ja. Potem je padel na 2,5 v letu 2002. V letu 2003 na tam nekje med 2,7 in 2,8. V letu 2004 pa na 2,3% BDP-ja. Od tam naprej, ko smo mi prevzeli odgovornosti vodstva javnih financ je pa primanjkljaj padel na 1,5%. Potem se je ponovno znižal v letu 2006 na 1,2%. V letu 2007 je pa presežek, ki pa po oceni strokovnih služb Ministrstva za finance, ESA 95, celotne javne finance je presežek tam nekje me 0,1 pa 0,2%. Se bo dokončno izkazalo ko bomo zaključni račun prinesli vam v razpravo. Torej to je to tragično delovanje Vlade, o katerem smo slišali danes tako goreče govore brez vsake podlage podatkov. Kako pa se je to doseglo in ponovno se pojavljajo razno razne ocene, na katere bi pa rad odgovoril samo s podatki. To ni naključje, to se ni zgodilo, naj bi se zgodilo, pa nič drugega kot to, bomo pa pogledali kaj se je zgodilo, pa primerjajmo rezultate v letu 2007 z 2006. Tekoči transferji, to je velik del v našem proračunu, so rasli, so se dejansko znižali za 0,1% tekoči transferji. Si že predstavljam kakšni bodo zdaj očitki, pada socialna država, ne, veste kaj se je zgodilo, brezposelnost se je znižala, pa še kako in to se pojavi pri izdatkih kjer je treba manj sredstev dajati za to, kar zakon določa in veleva, da moramo napraviti kar se tiče brezposelnosti kot takšne. Plačila obresti so se ponovno znižala za 8,1%. To za vse tiste, ki imate toliko za povedati pa takšne pavšalne ocene kar se tiče naše zadolženosti, ali pa učinke kako tragično je vse to. Izdatki za blago in storitve so se znižali na 2,9% kot realna rast samo, plače in drug izdatki za minus 0,2, tekoči odhodki 0,7, vse skupaj pa se je znižalo za 1,5, kot rast. Torej, človek se sprašuje zakaj vse takšne predstavitve, ko pa so podatki popolnoma drugačni. Seveda potem pride pa še dodatni argument. Pogledjte kaj se dogaja, seveda zato, ker so izključili Dars, ker Dars in poročta Darsu niso vključena v javne finance. Še par besed glede tega, ker mislim, da je zelo pomembno. Zakaj pa niso? Ali vi mislite, da jih je ta Vlada izključila? Leta 1999 je Vlada Republike Slovenije preko Ministrstva za finance takrat mag. Mitja Gaspari zaprosil mednarodni denarni sklad naj analizira ali to spada v javne finance ali ne. Poročilo obstaja in je spet zaupne narave, jaz nimam nobenega problema, da ga bomo prevedli v slovenščino tudi objavili. Takrat je mednarodni denarni sklad odločil, eksplicitno odločil, da glede na to, da Dars se bo

financiral s svojimi lastnimi sredstvi, to se pravi preko cestnine, da potem ni del javnih financ, prav tako je pa naredilo Eurostat ne enkrat, zadnjikrat, ko so to pregledali je bilo marca 2004, res zadnjikrat je pa bilo v prvih mesecih 2005, ker kot finančni minister sem hotel ponovno preveriti, če to resnično drži in seveda drži. No, ampak poglejmo si kaj pa se je res dogajalo, kaj je tukaj tragičnega in pojdimo pogledati nazaj kot delež BDP-ja neto zadolževanje Darsa od leta 2000 naprej. V letu 2000 0,89% BDP-ja. 2001 0,45%, potem v letu 2002 0,60, v letu 2004 1,15. Kaj pa potem? Potem pa je v letu 2005 0,80, tukaj ni ne vem kakšen drugačen model, 0,85 2006, v 2007 pa 1,47. Ja, ker smo se zavestno odločili, da bomo avtocestni križ končali prej, kot pa je bilo načrtovano, ker očitno, spoštovane gospe in gospodje, avtocestni križ, da se ga gradi več kot eno desetletje ni ravno nekaj s čim bi se lahko Slovenija oponašala kot zelo pozitivno in dobro. Kdor pa ima kakšne dvome kar se tega tiče pa naj gre v Prekmurje in vpraša kako so veseli, da jim tovornjaki iz srednje Azije vozijo ob treh zjutraj in se jim hiše tresejo. Enkrat je treba temu narediti konec, ne pa naprej vleči to v nedogled. Ampak to so potem posledice.

Sedaj pa pojdimo k inflaciji kot take. Veliko je govora, poglejte, tukaj so velike razlike. Če izvzamemo hrano in izvzamemo goriva in tobak in alkohol pa primerjajmo kako je bilo od leta 2001 naprej do sedaj in primerjajmo to isto inflacijo na isti harmoniziran indeks cen življenjskih potrebščin brez energije, hrane, alkohola in tobaka, če primerjamo z Nemčijo, recimo, ki je zelo pomembna država v celotnem gospodarstvu Evrope, da ne govorim v evroobmočju kot takem in seveda tudi država v katero mi izvažamo zelo velik del celotnega našega izvoza. In jasno je, na tem grafu je tudi jasno prikazano, kako se ta razlika kaj se dogaja v Sloveniji in v Nemčiji kako se je zniževala skozi celotno obdobje. Povečala se je v zadnjih treh mesecih, to je res, o tem še malo več zakaj, med drugim tudi zato, ker so se določene nadzorovane cene povečale nad povprečjem, predvsem pa, kar se Sloveniji dogaja neka popolnoma drugačna storija. V tej storiji pa imamo na razpolago zelo konkretne podatke s strani Eurostata, ne več Vlade Republike Slovenije, da ne bo spet kakšen sum pretvarjanja bil tukaj izpostavljen. Poglejmo kaj se je dogajalo kar se tiče cen hrane. Če pogledate podatke na evroobmočju: cene hrane so se povišale. Seveda so se povišale, v letu 2007 so se povišale za 8,6% od januarja do decembra. To je, če merite cene na področju proizvajalcev. Če pa pogledate kaj se je zgodilo v evroobmočju brez Slovenije na nižji ravni, to se pravi ko gre že do potrošnika, ko govorimo o ceni na nivoju trgovcev, tam pa so v Evropi, je bila ta rast nižja, ker celotna trgovska panoga je absorbirala del tega povišanja cen na nivoju proizvajalcev. Oni so zvišali za 7%. Kaj pa se je zgodilo v Sloveniji? Res je, v Sloveniji tudi uvažamo hrano, deloma jo uvažamo, in pri nas se je ta indeks na nivoju proizvajalca povečal za 10% napram 8,6 v, recimo, Evroobmočju brez Slovenije. Kaj pa se je zgodilo na ravni trgovcev? 15,6%(?), 15,4%(?) se je namesto, kot v Evroobmočju kjer so trgovci dejansko deloma absorbirali preko marž, v Sloveniji, ne samo da nismo, niso znižali, so pa povečali in še kako povečali. Tako povečali, da med nivojem med rastjo predelovalne, na nivoju, ja, predelovalcev samih 10,1 na 15,4 pa ko gredo trgovine na drobno. No, in to so dejstva, to so dejstva realnosti našega trga, kjer so pa problemi pomanjkanje prave konkurence več kot očitne. Ja, in moramo še enkrat ponoviti, da je .../Nerazumljivo./... smo v Sloveniji doživeli ponudbeni šok. In sicer dva. In dva na področju hrane, ta tretji pa na področju nafte in naftnih derivatov. Ja, in bom moral še enkrat to povedati. Ta prvi šok je bil pri nepredelani hrani, in to v drugi polovici meseca aprila in to je tudi na tem grafu jasno povedano. Tukaj imate mesec v mesec v zadnjih štirih letih. To se pravi, januar imate štiri stolpe, in zadnji je seveda 2007. In vidite kako se je močno povečala v koncu aprila nepredelana hrana.

Ta drugi šok, in kako se je pretil v gospodarstvo smo pa že označili v prejšnjem odstavku. Kaj pa se je zgodilo, drugi šok, to je bila pa predelana hrana. Deloma, v kolikor

jo uvažamo, vemo, da so se cene povečale tudi drugod, pri nas so šle malo više gor, predvsem pa so šle više na nivoju, ko v to vključimo marže, kaj se je dogajalo ko so trgovci svoje odigrali.

Tretji šok, in to je zadnji, je pa nafta in naftni derivati. Ja. Seveda moramo to ponavljati, pa še kako. Nafta in naftni derivati, tukaj imate dve krivulji. Tista v plavem je 2006. Kaj se je zgodilo v 12-ih mesecih 2006, rdeče pa kaj se je dogajalo s ceno nafte in naftnih derivatov 2007. Verjemite, nobena strokovna služba, ne samo Slovenije, nikjer po svetu ni napovedala, nihče ni napovedal takšne razlike, da bomo takšno razliko občutili v letu 2007. Da pa ima to poseben vpliv in večji vpliv v našem gospodarstvu, kot pa drugod v evroobmočju ali drugih evropskih državah je pa dejstvo, da je del potrošnje nafte in naftnih derivatov pri nas, v našem indeksu večji in sicer še enkrat večji, kot drugod. Torej, Tukaj je en zunanji šok, in ne glede na to ali ga vključujete v svoje razprave ali pa ne. Dejstvo pa je, bo treba pa prinesiti kakšne posebne podatke.

Jaz bi potem s tem končal, samo z eno zadevo. Ja, res je, inflacija v Sloveniji štiri petine razlike med inflacijo od 2006 na 2007, lahko obrazložimo in je obrazložena na podlagi izrednega dviga cen hrane, tako predelane kot nepredelane in izrednega povišanja nafte, cene nafte in naftnih derivatov.